

عنوان مقاله:

بررسی پسوندهای صفت ساز در شاهکار حماسی فردوسی

محل انتشار:

پژوهشنامه ادب حماسی، دوره 15، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

اعظم قطبی زاده - کارشناس روابط عمومی در وزارت آموزش و پرورش

مریم طاووسی - معلم

خلاصه مقاله:

چکیده پیشوندها و پسوندها از مهم ترین واژه هایی است که در ساخت لغات جدید، زبان شناسان را یاری می کند که در ساخت اسم، صفت و قید نقشی بسیار اساسی و باارزش ایفا می کند و به عنوان یکی از عناصر مهم در واژه سازی زبان فارسی، بخشی مهم از این بار سنگین را با شایستگی تمام بر دوش می کشد و در زمان بسیار کوتاه با ساختن هزاران واژه تخصصی و علمی، از یک سو، واژگان زبان فارسی را بیش از پیش غنی می سازد و از سوی دیگر با ایجاد سدی محکم، زبان فارسی را از هجوم اصطلاحات بیگانه تا حدودی مصون نگه می دارد. بررسی پسوندهای صفت ساز در شاهنامه فردوسی که خزانه لغت و گنجینه فصاحت زبان فارسی است، برای کلمه سازی صحیح صفت و معین کردن قالب های تاریخی کلمه سازی صفت بسیار ضروری می نماید. پژوهنده در پژوهش پیش رو نشان می دهد که فردوسی در کلمه سازی صفت از پسوندها بسیار ماهرانه استفاده کرده است و از قریب به ۲۶ پسوند صفت سازی بهره برده است که از آن ها معانی بسیار گوناگونی افاده گردیده است.

کلمات کلیدی:

صفت ، پسوندهای صفت ساز ، "شاهنامه"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1541702>

